

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 6C/46/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815201710
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Kohútová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3815201710.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Miriam Kohútovou PhD. v právnej veci navrhovateľky: N. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom N., L.. V. XX/XX, zast. advokátom JUDr. Pavlom Babiakom so sídlom Prievidza, Švéniho 6 proti odporcovi: N. Š., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom N., J. X/XX, zast. advokátkou JUDr. Luciou Sklenárovou so sídlom Žiar nad Hronom, ul. SNP 94 o zaplatenie 700,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke sumu 700,- eur s 5,05% ročným úrokom z dlžnej sumy od 6.2.2015 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Súd o náhrade trov konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovateľka návrhom podaným dňa 6.2.2015 prostredníctvom právneho zástupcu sa domáhala voči odporcovi zaplatenia sumy 700 eur s príslušenstvom. Návrh zdôvodnila tým, že dňa 9.2.2012, ako bývalá partnerka odporcu, požičala odporcovi sumu 700 eur ako akontáciu na kúpu motorového vozidla Dácia. Z dôvodu, že odporca jej žalovanú sumu neuhradil žiada priznať 700 eur s 5,05% ročným úrokom z omeškania od 6.2.2015 a nahradiť trovy konania.

Súd návrhu vyhovel vydaním platobného rozkazu 6C 46/2015-12 zo dňa 23.3.2015, voči ktorému v zákonnej lehote odporca podal odpor, ktorý zdôvodnil tým, že popiera akýkoľvek peňažný záväzok voči navrhovateľke, nikdy od navrhovateľky peňažnú sumu titulom pôžičky neprevzal a to ani jedným zo spôsobov, ktoré pripúšťa zákon, t.j. písomne, ústne ani konkludentne. Odporca vo svojej výpovedi dňa 2.12.2015 uviedol, že v rokoch 2008 až 2013 mal vzťah s navrhovateľkou, od októbra 2012 žili v spoločnej domácnosti, spoločne hospodárili. Odporca bol od 1.12.2011 zamestnaný v Juging Slovakia s priemerným zárobkom 500 eur v čistom. Z dôvodu, že mu odišlo kúrenie na aute sa rozhodol po konzultácii s navrhovateľkou kúpiť motorové vozidlo s dohodou, že držiteľom bude on, pretože navrhovateľka nemala vodičské oprávnenie. Zároveň sa dohodli, že motorové vozidlo bude kupované formou leasingu a aj sa spoločne dohodli, že navrhovateľka zaplatí 20% akontáciu a ostatnú réžiu zaplatí odporca. Odporca si myslel, že je to vzájomná dohoda, ktorá vyplýva zo spoločného hospodárenia, pretože keď sa rozhodli, že budú spoločne bývať, tak si zobral úver 800 eur na zariadenie spoločnej domácnosti, za to si zakúpili skrine, posteľ, gauč. V čase rozchodu o uvedené veci navrhovateľka nemala záujem. Spoločné hospodárenie fungovalo tak, že nájom platili napoly a chod domácnosti hradil odporca. Po skončení spoločného vzťahu všetky nadobudnuté veci počas spoločného vzťahu zostali u odporcu, navrhovateľka si z nich nezobrala nič.

Vo veci bolo vykonané dokazovanie výsluchom účastníkov konania, doklad o úhrade VÚB zo dňa 9.2.2012, zmluva o poskytnutí spotrebného úveru č.l. 35, vyjadrenie právnej zástupkyne odporcu zo dňa

24.9.2015, SMS správy č.l. 48 až 50, potvrdenie sociálnej poisťovne č.l. 59, výsluch svedka N. Š., na základe čoho mal súd zistený tento skutkový a právny vzťah:

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že účastníci konania mali spoločný vzťah v rokoch 2008-2013 a žili v spoločnej domácnosti od októbra 2012 do mája 2013. Z dôvodu poruchy na motorovom vozidle sa dohodli, že odporca si zakúpi motorové vozidlo, akontáciu vo výške 20% uhradí navrhovateľka z poskytnutej pôžičky vo výške 1100 eur. Dňa 9.2.2012, potom čo navrhovateľke boli poskytnuté finančné prostriedky od VÚB, vložila sumu 700 eur bankovým prevodom leasingovej spoločnosti. V čase spolužitia v spoločnej domácnosti požadovala navrhovateľka od odporcu vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov, čo jej zo strany odporcu bolo prislúbené potom, čo začne pracovať. Potom ako sa rozišli opätovne vyzývala navrhovateľka odporcu telefonicky, SMS, cez FB, na čo však odporca nereagoval, neskôr vyvolala stretnutie za účasti jej otca, avšak opäť bezúspešne.

Súd mal z výsluchu svedka N. Š., strýka odporcu zistené, že nebol bezprostredne prítomný, keď navrhovateľka prevádzala finančné prostriedky na účet, za účelom zakúpenia motorového vozidla pre odporcu, ale bol svedkom toho, že sa o týchto skutočnostiach dohadovali a bolo to v čase, keď bol odporca s otcom pohádaný, býval u svedka v jeho domácnosti.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Zo zisteného skutkového stavu a ustanovení právnych predpisov vyplynulo, že návrh navrhovateľky je dôvodný. Účastníci konania uzatvorili dňa 9.2.2012 zmluvu označenú ako zmluva o pôžičke, ktorej obsahom bol záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi pôžičku 700,- eur s tým, že túto sumu mala navrhovateľka odovzdať odporcovi zaplatením akontácie a to leasingovej spoločnosti bankovým prevodom z č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX na č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, variabilný symbol XXXXXXXX, kde v kolónke dopĺňujúce údaje je uvedené „záloha N. Š.“ bez konkrétneho dohodnutého dátumu splatnosti. Sporným medzi účastníkmi bolo, či došlo uzatvorením takejto zmluvy k uzavretiu zmluvy o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka, ktorej základným znakom je to, že veriteľ prenecháva dlžníkovi určité množstvo vecí druhovo určených vecí (tu peniaze) a dlžník sa zaväzuje vrátiť po určitej dobe veci rovnakého druhu. Pričom zmluva o pôžičke má reálnu povahu, teda pre vznik zmluvy o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka je nevyhnutná nielen vzájomná dohoda strán, na základe ktorej vzniká medzi účastníkmi zväzkový vzťah, ktorého obsahom sú dohodnuté práva a povinnosti, ale a to predovšetkým, aj skutočné odovzdanie predmetu pôžičky dlžníkovi. Právny vzťah zo zmluvy o pôžičke medzi stranami vzniká až okamihom odovzdania veci dlžníkovi. Záväzok dlžníka vrátiť veriteľovi to, čo mu bolo požičané, a právo veriteľa požadovať od dlžníka vrátenie pôžičky vzniká až okamihom odovzdania predmetu pôžičky. Pre vznik právneho vzťahu zo zmluvy o pôžičke je preto nevyhnutný, okrem samotného uzavretia zmluvy (konsenzus - dohoda strán), aj ďalší úkon, a to odovzdanie predmetu pôžičky (reálne odovzdanie). Ak medzi veriteľom a dlžníkom nedôjde k odovzdaniu predmetu pôžičky, nevznikne medzi nimi právny vzťah zo zmluvy o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka. „V řízení o vrácení půjčky leží na žalobci důkazní břemeno o tom, že plnění žalovanému poskytli, i o tom, že plnění bylo poskytnuto na základě smlouvy o půjčce se žalovaným uzavřené.“ (rozhodnutie Nejvyššího soudu České republiky 25 Cdo 98/2000 /C 946/). Navrhovateľ mal v konaní dôkaznú povinnosť ohľadom uzavretia zmluvy o pôžičke, teda ohľadom toho, že odporcovi poskytol pôžičku na základe zmluvy zo dňa 9.2.2012. Navrhovateľ na preukázanie uzavretia zmluvy o pôžičke (aj reálneho odovzdania peňazí) doložil doklad príkaz na úhradu čl. 3. Odporca poprel uzatvorenie zmluvy o pôžičke ako aj skutočnosť, že nedošlo k odovzdaniu predmetu pôžičky nikdy. Avšak nepoprel skutočnosť, že sa dohodli na tom, že navrhovateľka zaplatí 20% akontácie na zakúpenie motorového vozidla, ktorého držiteľom bude odporca a ostatnú réžiu zaplatí odporca. Odporca si myslel, že táto dohoda vyplýva so spoločného hospodárenia.

Preto bolo dôkaznou povinnosťou navrhovateľky preukázať svoje tvrdenie, že k došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka. Z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru,

že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka, keďže bolo preukázané, že by došlo k skutočnému odovzdaniu predmetu pôžičky a to sumy 700,- eur, navrhovateľom v prospech odporcu na základe vzájomnej dohody, ako nevyhnutného úkonu pre uzavretie zmluvy o pôžičke.

Súd sa v celom rozsahu nestotožňuje s vznesenou námietkou premlčania práva navrhovateľky, pretože splatnosť pôžičky, ktorá je predmetom konania nastala 9.2.2015 a keďže navrhovateľka podala návrh na súd dňa 6.2. 2015, bol návrh podaný pred uplynutím trojročnej premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie súd dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania vznikol právny vzťah zo zmluvy o pôžičke zo dňa 9.2.2012 podľa § 657 Občianskeho zákonníka, keďže navrhovateľka preukázala odovzdanie sumy 700,- eur na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 9.2.2012 v prospech odporcu.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/95 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd navrhovateľke priznal i úroky z omeškania, keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že navrhovateľka žiadala vrátenie finančných prostriedkov. Odporca navrhovateľke žalovanú sumu nevrátil, a preto sa dňa 6.2.2015, t.j. od podania návrhu dostal do omeškania a je povinný zaplatiť úrok z omeškania z priznaných 700,- eur vo výške dvojnásobku základnej úrokovej sadzby NBS k uvedenému dňu, teda vo výške 5,05 % ročne.

O trovách konania súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej v súlade s ust. § 151 ods. 3 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cez tunajší súd na Krajský súd v Trenčíne, písomne trojmo.

Podľa § 205 ods. 1,2,3 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.